

ДЕСИСЛАВ НАЧКОВ

КАРТИНА

chitanka.info

*Със снежнобяла одежда,
на дързост и вяра от прежда,
облякох се да ме зарежда
със светлина и надежда.*

*Преплетени клони поставих,
суетните мисли забравих,
пътека за нейде направих
и времето в нея забавих.*

*Небето тежеше във сиво,
замислено, тихо, мъгливо,
а слънцето все още живо
се скриваше бавно, лениво.*

*Така нарисувах съня си;
спокоен, притихнал, навъсен;
накрая снежинки поръсих
и с тях се понесох в ума си.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.